

Sygn. akt II Kp 18/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Maciejewski

Protokolant: Katarzyna Piwowar

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 231 § 1 k.k.

na skutek zażalenia pełnomocnika (...) S.A. w Z.

na postanowienie o zatwierdzeniu odmowy wszczęcia śledztwa

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k.

postanowił

nie uwzględnić zażalenia pełnomocnika (...) S.A. w Z. z dnia 15 stycznia 2016 roku na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 29 grudnia 2015 roku o zatwierdzeniu odmowy wszczęcia śledztwa i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

W dniu 29 grudnia 2015 roku po Prokurator Rejonowy w Dzierżoniowie zatwierdził odmowę wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez pracownika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w listopadzie 2013 roku w D. poprzez wydanie w imieniu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych decyzji pomimo istnienia przesłanek do zawieszenia postępowania w postaci zależności rozpatrzenia sprawy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd i działania tym na szkodę (...) S.A., to jest o czyn z art. 231 § 1 k.k. z uwagi na fakt, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Na powyższe postanowienie w terminie zażalenie złożył pełnomocnik (...) S.A. w Z. wskazując, iż postępowanie prowadzone przez Prokuratora Rejonowego było pobieżne i bezpodstawnie przyjęto za wiarygodne informacje udzielone drogą telefoniczną przez pracownicę ZUS, która nie wyjaśniła, dlaczego nie zastosowała art. 97 § 1 pkt 4 Ordynacji podatkowej w zw. z art. 10 ust. 1 pkt 1 i 3, art. 1 ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy. Zdaniem skarżącego, z dołączonego do zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa postanowienia Sądu Apelacyjnego w Poznaniu sygn. akt AUz 125/15 z dnia 13 maja 2015 roku wynika wyraźnie, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych winien zawiesić postępowanie do czasu rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez jedynie właściwy w tej sprawie organ (PIP) i sąd (Sąd Pracy) w zakresie, czy istniał stosunek pracy agencji pracy i pośrednictwa pracy z przedmiotowymi osobami. Skoro zatem pracownica Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie zawiesiła postępowania tylko wydała decyzję, to w ocenie skarżącego, takim postępowaniem wyczerpała znamiona czynu z art. 231 § 1 k.k.

W ocenie sądu zażalenie nie jest zasadne.

Sąd w pełni podziela stanowisko Prokuratora Rejonowego zatwierdzającego postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa. Jak wynika z uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 13 listopada 2014 roku (sygn. akt IV SA/Po 542/14), zgodnie z poglądami prezentowanymi w orzecznictwie i doktrynie zagadnieniem wstępnym w rozumieniu powyższego przepisu może być tylko zagadnienie prawne, którego rozstrzygnięcie należy do właściwości innego organu lub sądu, i które może być odrębnym przedmiotem postępowania przed takim organem lub sądem. Nie chodzi tu zatem o wyjaśnienie nawet poważnych wątpliwości dotyczących aspektów prawnych sprawy

będącej przedmiotem postępowania administracyjnego (por.: wyrok NSA z 30 marca 1983 r., I SA/1796/82, ONSA 1983, nr 1 poz. 21; wyrok NSA z 17 marca 1988 r., SAB/Gd 14/87, ONSA 1988, Nr 1, poz. 41; wyrok WSA z 15 marca 2012 r., II SA/Wa 2282/11, CBOSA; wyrok WSA z 22 października 2014 r., IV SA/Po 556/14, CBOSA; podobnie: G. Łaszczycza, Zawieszenie..., s. 100-101, przyp. 268), w szczególności zaś dylematów dotyczących prawidłowej wykładni określonych przepisów prawa lub ich właściwej subsumpcji.

W świetle powyższych rozważań, jeśli Kierownik Wydziału (...) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. Inspektorat w D. w listopadzie 2014 roku podjęła decyzję o podleganiu wskazanych w decyzjach osób obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w określonym terminie, określiła podstawy wymiaru składek i wskazała ich płatnika, to zrealizowała swoje uprawnienia przysługujące jej w ramach art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych. Ustęp 2 w/w przepisu wskazuje drogę do zaskarżenia takiej decyzji. Zdaniem sądu orzekającego w niniejszej sprawie, jeśli (...) S.A. w Z. nie zgadza się z decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, to jego stanowisko oceniać należy jako wyrażenie wątpliwości dotyczących aspektów prawnych sprawy będącej przedmiotem postępowania administracyjnego w rozumieniu wskazanym w w/w uzasadnieniu Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu. Zdaniem sądu, skoro po stronie (...) S.A. w Z. pojawiły się dylematy dotyczące prawidłowej wykładni prawa dokonanej przez Kierownika Wydziału (...) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. Inspektorat w D. przy wydawaniu w/w decyzji, to uprawniało to tenże podmiot do zaskarżenia decyzji w prawem przewidziany sposób, ale nie uzasadniało obowiązku zawieszania postępowania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Powoływanie się w niniejszej sprawie w zażaleniu przez pełnomocnika skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 13 maja 2015 roku sygn. akt III AUz 125/15 jest chybione. Wbrew twierdzeniom zawartym w uzasadnieniu zażalenia, z postanowienia tego nie wynika jednoznacznie, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych powinien zawieszać postępowanie do czasu rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez PIP lub Sąd Pracy. Przedmiotem sprawy i sporządzonego uzasadnienia była zasadność zawieszenia postępowania przez Sąd Okręgowy w Poznaniu z uwagi na ujawnioną w toku postępowania przed tym sądem konieczność wydania dodatkowych decyzji administracyjnych. Co istotne jednak, ani sądy w Poznaniu w w/w sprawach, ani Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w sprawie III AUa 149/15 rozpoznając sprawę Sądu Okręgowego w Świdnicy Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych sygn. akt VII U 77/14, nie zasygnalizowały jakichkolwiek uwag dotyczących podejrzeń przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków w rozumieniu art. 231 § 1 k.k. przez organy rentowe przy wydawaniu decyzji o podleganiu ubezpieczeniom społecznym.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.

(...)

(...)